

GLASILO UČENCEV OSNOVNE ŠOLE KOPER

Šolska
mavrica

3. ŠTEVILKA, JUNIJ 2016

OŠK

OSNOVNA ŠOLA KOPER

10Let

V TEJ ŠTEVILKI PREBERITE

Bravo, mi!	str. 3
Zgodilo se je	str. 4
Šolske zgodbe	str. 6
Šola v naravi: Snovik	str. 7
Ustvarjamo	str. 8
Prihaja poletje!	str. 9
Capodistria	str. 10
Intervju: Tanja Rupert	str. 11
Kukalo v šolsko zgodovino	str. 12
Lahkih nog naokrog: Tenerife	str. 14
Potovanje v babilonsko vas	str. 15
Intervju: Vid Ibic	str. 16
Ideje za branje	str. 17
Literarne navihanke	str. 18
Olimpijske igre	str. 20
Zanimivosti	str. 21
Razvedrilo	str. 22

UVODNIK

Težko prigarane poletne počitnice so končno pred vrati in z njimi tudi vse naše poletne vragolije. Zagotovo imate že načrte za preživljanje vročih poletnih dni, za prijetnejše poležavanje na plaži pa bo tokrat poskrbela tudi naša Šolska mavrica.

V zadnji letošnji številki se podajte na potovanje od Kopra do sanjskega Tenerifa, pokukajte v Vidov svet črno-belih tipk in prisluhnite, kaj zanimivega nam je razkrila pomočnica ravnatelja. Pozabavajte se z literarnimi navihankami in ustvarjalnim kotičkom, obujajte spomine na šolo v naravi in odvandrajte v babilonsko vas. Ob koncu pa si pošteno zaploskajte za vse dosežke v tem šolskem letu!

Mentorica in uredniški odbor, ki se poslavlja iz osnovnošolskih klopi, vam želita navihane, doživete in sproščujoče počitnice! Skačite, potaplajte se in potepajte, splezajte na kakšno drevo, berite, rišite, ustvarjajte ... Predvsem pa se sprostite in si naberite energijo za nove jesenske izzive.

(Uredniški odbor)

Osnovna šola Koper

Cesta Zore Perello Godina 1
6000 Koper

Naklada: 1100 izvodov

Tisk: Prijatelj & Prijatelj, d. o. o.

Oblikovanje: Maja Perinovič, prof.

Avtorica naslovne slike: Leila Semenič (1. e)

Uredniški odbor:

Luka Andrijašič, Jani Bangiev, Matic Blagonič,
Črtomir Grlj, Kenan Kasupović, Maja Muženič,
Tadej Šenekar

Mentorica: Maja Perinovič, prof.

Šolsko leto 2015/16

Številka: 3

Uspehi učencev Osnovne šole Koper na tekmovanjih v šolskem letu 2015/16

Učenci OŠ Koper smo bili tudi v letošnjem šolskem letu zelo uspešni. Poleg zlatih in srebrnih smo osvojili še ogromno število bronastih priznanj, predvsem v znanju matematike in slovenščine. Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo in jim želimo še veliko dosežkov v prihodnje.

GEOGRAFIJA

SREBRNO PRIZNANJE

Daša Sedmak (7. b), Maja Kodra (7. b)

BIOLOGIJA

SREBRNO PROTEUSOVO PRIZNANJE

Matic Blagonič (9. b)

MATEMATIKA

ZLATO PRIZNANJE

Daša Sedmak, Jan Malej, Borut Purgar, Timon Jeretič

SREBRNO PRIZNANJE

Daria Isadicheva, Timotej Šumanski, Jakub Golubič, Lea Andrijašič, Lana Desančič, Matic Blagonič, Peter Milivojevič, Vid Ibic, Žan Lenarčič

ANGLEŠČINA

ZLATO PRIZNANJE

Isabel Adele Dozza (9. b)

SREBRNO PRIZNANJE

Isabel Adele Dozza (9. b), Vid Ibic (9. d), Matic Blagonič (9. b), Zoja Jeretič (9. d)

SLADKORNA BOLEZEN

SREBRNO PRIZNANJE

Črtomir Grlj (9. a)

FIZIKA

SREBRNO PRIZNANJE

Peter Milivojevič (9. a)

ITALIJANŠČINA

SREBRNO PRIZNANJE

Matic Blagonič (9. b)

PEVSKI ZBOR

ZLATO PRIZNANJE Z ODLIKO

Otroški pevski zbor OŠ Koper

ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL

ŠOLSKO TEKMOVANJE

1. mesto

Nina Pintar (7. d)

SLOVENŠČINA

ZLATO PRIZNANJE

Jan Malej (8. b)

SREBRNO PRIZNANJE

Matic Blagonič (9. b), Jan Malej (8. b)

NOGOMET

OBČINSKO TEKMOVANJE

3. mesto (mlajši dečki)

PODROČNO TEKMOVANJE

1. mesto (starejši dečki)

LOGIKA

ZLATO PRIZNANJE

Daša Sedmak (7. b)

SREBRNO PRIZNANJE

Jan Malej (8. b)

ZGODOVINA

ZLATO PRIZNANJE

Matic Blagonič (9. b)

SREBRNO PRIZNANJE

Matic Bagonič (9. b), Peter Milivojevič (9. a), Črtomir Grlj (9. a), Matija Bažec (9. a)

LIKOVNA VZGOJA

Likovni izdelek, nagrajen na državnem natečaju »Narava in druge nesreče – Delujmo preventivno«.

Staša Šmitran (1. c)

RAČUNALNIŠKI BOBER

ZLATO PRIZNANJE

Matic Blagonič (9. b)

SREBRNO PRIZNANJE

Maja Kodra (7. b), Vid Ibic (9. d)

ŠPANSKA BRALNA ZNAČKA

ZLATO PRIZNANJE

Žiga Mrak Kneževič (8. a), Pia Primik (8. b), Nika Novak (8. b), Leja Novak (8. b), Ela Žigon (8. b), Dragana Radić (8. c), Loren Bratož (8. c), Envera Malikić (8. c), Janez Zabukovec (8. d)

SREBRNO PRIZNANJE

Mateja Jevšinek (8. c)

ASTRONOMIJA

SREBRNO PRIZNANJE

Matic Blagonič (9. b)

PLAVANJE

2. mesto 100 m mešano

Borut Purgar (6. a)

FOLKLORA

ZLATO PRIZNANJE Z ODLIKO

Otroška folklorna skupina Val OŠ Koper

Uredniški odbor

ZGODILO SE JE ...

8. LITERARNI NATEČAJ »MOJA RODNA DOMOVINA«

V torek, 5. 4. 2016, je v Ljubljani potekala podelitev nagradencev 8. literarnega natečaja Moja rodna domovina, na katerem so sodelovali tudi učenci naše šole. Dogodek je potekal pod okriljem predsednika države

Boruta Pahorja, slavnostna govornica pa je bila ministrica za obrambo Andreja Katič. Med 225 prispevki je strokovna komisija zbrala in nagradila 25 najboljših prispevkov, med njimi pa je bil tudi prispevek učenke Lie Luša iz 8. c razreda. Nagrajena je ob otvoritvi zapela tudi slovensko himno, folkloriša pa zaplesali.

(Nina Luša, prof.)

KVIZ RDEČEGA KRIŽA NA OŠ KOPER

V četrtek, 12. 5. 2016, se je na OŠ Koper odvijal že tradicionalni, 9. kviz za četrtošolce iz znanja Rdečega

križa, ki ga v okviru OZRK Koper pod vodstvom Marije Jereb organizira Komisije za mlade. Letos se ga je udeležilo rekordno število ekip iz kar 16. koprskih osnovnih šol. Sodelovali sta tudi dve ekipi iz OŠ Koper, ki sta se odlično uvrstili, za las pa je odnesla zmago ekipa iz OŠ Prade. Program je povezoval Tomaž Klepač, kulturni program, ki je dvignil celo dvorano na noge, pa sta skupaj s 420 učenci in mentorji obogatila Slavko Ivančič in Lia Luša.

46. REVIIJA OTROŠKIH IN MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV NAŠA POMLAD

V sredo, 25. 5. 2016, je potekala že 46. revija otroških in mladinskih pevskih zborov Naša pomlad v Kinogledališču Tolmin. Za zaključni koncert najboljših otroških in mladinskih pevskih zborov sta bila izbrana tudi Otroški pevski zbor OŠ Koper pod vodstvom Ingrid Poropat in Mladinski pevski zbor OŠ Koper pod vodstvom Maje Cilenšek. Vsem pevcem in zborovodkinjama iskreno čestitamo!

(Nina Luša, prof.)

USPEH ROBOSONČKOV

Ekipa RoboSončki OŠ Koper se je udeležila Odprtega evropskega prvenstva First Lego League 2016, ki je potekalo 4.–9. maja 2016 na kanarskem otoku Tenerife v Španiji. Mednarodnega dogodka se je udeležilo 116 ekip iz 40 držav celega sveta, skupaj okoli 900 otrok, ki predstavljajo več kot 29.000 ekip otrok, ki so se to sezono udeležili več kot 1350 kvalifikacijskih tekmovanj FLL širom sveta. Tekmovanje so sestavljali tekma robotov, projektna raziskovalna naloga in izziv v vrednotah FLL. RoboSončki so naredili vtis in osvojili pokal za 3. mesto v FLL Core Values – Gracious Professionalism™ Award in bili nominirani za Project Research.

(Mentorica RoboSončkov Alenka Malej)

DAN PROSTOVOLJSTVA V LJUBLJANI

Slovenska filantropija je 17. maja organizirala že tradicionalni Veseli dan prostovoljstva na Prešernovem trgu v Ljubljani, kjer se predstavljajo številna prostovoljna društva s svojimi programi. Letos je potekal pod sloganom: *Vse generacije, vse barve, vsa znanja. Z ljubeznijo.* Udeležilo se ga tudi 13 članov krožka Pomagaj in drugi bodo tebi (od 4. do 8. razreda), ki na naši šoli skrbijo za humanitarne akcije in sodelujejo v kvizu Rdečega križa. Skupaj s predstavniki OŠ Prade, OŠ Šmarje in OŠ Škofije ter OZRK Koper so na treh stojnicah delili lepe misli mimoidočim, si ogledali stojnice drugih prostovoljnih društev in organizacij, izmenjali izkušnje, se z vlakcem Urban odpeljali na Ljubljanski grad in se okrepčali s pico in posladkali s sladoledom.

»Prostovoljstvo nič ne vzame, ogromno da in obogati človeka. Lepo je biti prostovoljec.«

(Učenci krožka Pomagaj drugim in drugi bodo tebi z mentorico Nino Luša)

ZLATI BRALNI ZNAČKARJI

V torek, 31. 5. 2016, je v Cankarjevem domu v Ljubljani potekala prireditev za učence 9. razredov, ki so uspešno opravili bralno značko vseh devet let. Program je vodil Boštjan Gorenc–Pižama, učenci pa so za nagrado prejeli knjigo.

(MP, prof.)

MAJSKI USPEHI OFS VAL KOPER

Otroška folklorna skupina Val OŠ Koper je v mesecu maju zelo aktivna. V petek, 13. maja, se je udeležila 13. mednarodnega otroškega festivala FOS v Kranju, kjer se je kljub slabi vremenski napovedi udeležila povorke po starem mestnem jedru in nastopala v letnem gledališču gradu Khislstein. Pred tem si je ogledala grad Brdo in grajski park z jezeri in s prekrasnimi drevoredi. Izjemno uspešna je bila tudi na regijskem srečanju otroških folklornih skupin, ki je 9. maja potekalo v Postojni. Uvrstila se je v sam vrh otroških folklornih skupin v Sloveniji in tako 28. maja nastopala na državnem srečanju OFS Ringaraja 2016 v Cerkljah na Gorenjskem, kjer je s svojo odrsko postavitvijo Homo na plac avtoric Edite Frančeškin in Nine Luša navdušila in prejela zlato priznanje s pohvalo za izjemno doživeto odrsko postavitvev v celoti. Čestitamo!

(Nina Luša, prof.)

DEVETOŠOLCI NA NACIONALNI KONFERENCI »IZRAZI SE«

Štiri najuspešnejše skupine so se udeležile nacionalne konference »Izrazi se«, ki je potekala 24. in 25. 3. 2016 v hotelu Jelovica na Bledu. Svoje delo in rezultate je tam predstavilo 24 skupin iz petih različnih šol. Našo šolo so zastopali: Luka Andrijašič, Muhamed Čehajić, Elia Marchesich (1. skupina), Matic Blagonič, Peter Zamuda, Žan Žorž (2. skupina), Matej Madruša, Andreja Sandić, Martina Binkar (3. skupina) in Tia Marčeta, Nick Bremec ter Matija Bažec (3. skupina). Konferenca se je pričela z uvodnim nagovorom dr. Slavka Kocijančiča, vodjo projekta v Sloveniji, ter s pozdravom dr. Gregorja Torkarja, prodekana Pedagoške fakultete Univerze v Ljubljani. Sledili sta dve predavanji, dr. Andreje Gomboc (Črne luknje in gravitacijski valovi) in mag. Luke Ambrožiča (Zgodovina in pot električnih avtomobilov do elektromotorjev v kolesih). Po dveh izjemno zanimivih in strokovnih predavanjih je sledila večerja in družabni program, v katerem so najprej udeleženci iz vsake posamezne šole na izviren način predstavili svoj kraj, šolo ali skupino. Drugi dan so sledile predstavitve učencev iz sodelujočih šol. Predstavljali so svoje rezultate in načine dela v posamezni temi. Po uspešnih predstavvah je sledil zaključni pozdrav vodje projekta in kratek sprehod do Blejskega gradu.

(Sandra Starc, prof., in Tina Kavčič, prof.)

FESTIVAL PETJA ZA PRIJATELJSTVO

V soboto, 28. maja, se je na OŠ Koper odvijal Festival petja za prijateljstvo. Nastopalo je šest zborov iz Italije, Hrvaške in Slovenije. Festival petja za prijateljstvo je nastal kot želja mladih pevcev po novih prijateljstvih in spoznavanju novih kultur. Z druženjem otrok iz Italije, Hrvaške in Slovenije so želeli poudariti pomembnost povezovanja mladih iz različnih koncev, ki govorijo isti jezik – italijanščino. Poleg Otroškega pevskega zbora OŠ Koper pod vodstvom Ingrid Poropat so se festivala udeležili tudi Otroški pevski zbor OŠ Pier Paolo Vergerio il Vecchio Capodistria z zborovodjo Majo Gerdovič, Otroški pevski zbor OŠ Cirila Kosmača Piran z zborovodjo Zlatko Knez, Mladi pevci OŠ Dante Alighieri Izola z zborovodjo Virno Zennaro in Starejši otroški pevski zbor Città di Busca z zborovodjo Nadio Torino. Sobotni dopoldan so mladi pevci preživeli v različnih delavnicah, ki so jih v italijanskem jeziku vodile učiteljice naše šole. Razpoloženje je bilo odlično, pridobljene izkušnje pa nepozabne. Dobra volja se je nadaljevala na slavnostnem koncertu, ki sta ga poleg otrok okronala gosta večera Gregor Ravnik in Slavko Ivančič ter tako skupaj s pevci pričarala praznično vzdušje tudi ob 10. obletnici Osnovne šole Koper in občinskemu prazniku Mestne Občine Koper.

(Ingrid Poropat, prof.)

IZJEMENIH 100 TOČK JANA MALEJA

V soboto, 14. 5. 2016, je v Cankarjevem domu v Ljubljani potekala slavnostna podelitev nagrad letošnjim najboljšim osnovnošolskim in srednješolskim matematikom, fizikom, astronomom, ki jo je ob koncu šolskega leta organiziralo Društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije. Vrhunsko je tekmoval tudi naš Jan Malej, saj je dosegel vseh 100 možnih točk. Tako je postal prejemnik nagrade za prvo mesto tekmovanja za Vegovo priznanje, na katerem je sodelovalo kar 75.888 učencev po Sloveniji, od tega jih je bilo 295 zlatih, naš Jan pa je bil v ožjem izboru med 31 najboljšimi nagrajen kot prvak. Ponosni smo na ta uspeh. Čestitke Janu, mentorici Tanji Slavec, aktivu učiteljev matematike in staršema našega nagrajenca.

(Anton Baloh, prof.)

ŠOLSKE ZGODBE

PRVOŠOLSKE DOGODIVŠČINE

V prvem razredu se imamo prav lepo. Veliko smo se učili in naučili. Pri tem pa smo se tudi zabavali. Spoznavali smo naših pet čutil in jih uporabili pri peki »kokic«. »Kokice« smo gledali, poslušali, tipali, vonjali in predvsem poskušali. Za en dan pa smo postali tudi pravi mali slaščičarji in spekli odlične sadne prigrizke. V mesecu aprilu smo imeli deset urni plavalni tečaj. Kljub začetnim težavam mo se po petih razigranih dneh v bazenu vsi prav dobro prilagodili na vodo. Tople spomladanske dni pa smo izkoristili še za spomladanski pohod. Hodili smo od Urbancev prek Tribana do Dekanov. nadihali smo se svežega zraka in raziskovali skrivnosti narave. Tako smo spoznali različne žuželke in nabirali materino dušico ter šparglje.

(Branka Cizelj in učenci 1. a)

POHOD NA KOKOŠKO

V petek, 6. 5. 2016, smo odšli s sošolci na Kokoško. Do začetka hriba smo se odpeljali z avtobusom. Ko smo prispeli, smo se najprej preštelili. Nato smo se odpravili na pot. Hodili smo dve uri. Meni se je zdelo, da hodim en teden. Med potjo smo se tudi ustavili in pili. Jamrala sem, da se mi ne da hoditi, a je bilo vseeno zabavno. Z Emo sva se pogovarjali vse, kar sva si želeli povedati. Med hojo nas je spodbujala učiteljica Nastja. Pohod je vodila učiteljica Nataša, ki je prava športnica. In seveda, kaj bo pohod brez razredničarke! Zato je bila zraven tudi učiteljica Nevija. Z njo je bil v paru Igor. Med potjo sem se tako spotila, da sem mislila, da se tuširam. A nič zato, bilo mi je všeč. Pa še nekaj se je zgodilo. Tiara in Eva Ž. sta se oprijeli enega drevesa in veja je skoraj padla name. Na vrhu smo se posedli in pojedli sendvič s sirom. Bilo je naporno, a vseeno mi je bilo všeč in še bi šla na Kokoško.

(Zarja Kobal, 3. B)

POHOD V ŠKOCJAN

V sredo smo se učenci 3. a in 3. b odpravili v Škocjanski zatok. Do zatoka smo šli peš. Pot je bila zelo dolga, a zabavna. Ko smo prišli do Škocjanskega zatoka, smo pojedli malico. Po malici smo šli v zatok hodit in opazovat. Spremljala nas je učiteljica Nastja. Opazovali smo živali in rastline ter uživali v ogledu narave. Videli smo žabe in rjave alge. Z Zarjo sva videli kuščarja. Zelo hitro je stekel po cesti. Vodič Leo je prinesel s seboj dva daljnogleda. Izmenjavali smo si ju med seboj. Učiteljica Nastja nam je razdelila delovne liste in pobarvanke. V šolo smo se vrnili z avtobusom. Želim si, da bi še kdaj imeli tak lep pohod.

(Ema Morgan, 3. b)

Šola v naravi: SNOVIK

Učenci 2. razredov Osnovne šole Koper so se konec aprila udeležili štiridnevne plavalno-pohodne šole v naravi v Termah Snovik. Za nekatere otroke je bila to velika preizkušnja, saj so se prvič odpravili od doma za več dni brez spremstva staršev. V bazenu so imeli vsak dan plavalni tečaj, na katerem so izpopolnjevali svoje znanje. Na pohodih v bližnji okolici so spoznavali lepote narave ter si ogledali muzej na prostem, ki prikazuje življenje nekoč. Spoznali so, kako v Termah Snovik izkoriščajo obnovljive vire energije. Obiskal jih je tudi palček Snoviček, ki je ob zaključku šole v naravi vsem učencem podelil priznanje za uspešno opravljen plavalni tečaj. Šola v naravi jim bo zagotovo ostala v lepem spominu. Pa preberimo nekaj njihovih utrinkov.

(Učiteljice 2. razredov)

Všeč mi je bilo na pohodih, na plavanju in ko smo si ogledali muzej na prostem. Narava je zelo lepa. Tudi ko smo skakali na glavo, je bilo zabavno. Najbolj pa mi je bilo všeč na drugem pohodu, ko smo šli po Snovičkovi poti in ko sem videl zopet starše.

(Jaša Rudolf, 2. d)

V torek, 19. 4. 2016, smo se odpeljali v Terme Snovik. Všeč mi je bilo spanje s prijatelji in pisanje razglednic. Na enem izmed pohodov smo srečali palčka Snovička. Vsak dan smo hodili plavat in na pohode. V restavraciji smo dobro jedli. Veseli smo se vrnili v Koper.

(Aleksandra, 2. a)

Ko smo hodili po hribu navzgor, mi je bilo naporno. V sobah pa je bilo zabavno. Igrali smo se in zabavali. Vsak dan smo pripravljali nahrbtnike za plavanje in pohode. Bilo je veliko sončnih dni. Hrana je bila tudi dobra in zadnji dan smo jedli sladoled. Na koncu nam je palček Snoviček podelil priznanja.

(Ana Morgan, 2. d)

V restavraciji so kuhali zelo dobro in bila je zelo velika. Tudi v sobi je bilo zabavno. Na prostem smo videli hiše iz starih časov in se igrali pepčka. Narava mi je bila zelo všeč, ker je zelo urejena.

(Timotej Karas, 2. d)

USTVARJAMO

MORSKE ŽIVAL'CE

POTREBUJEMO:

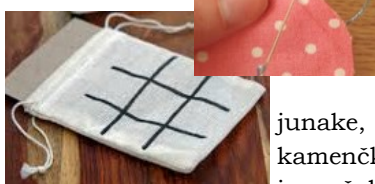
- školjke
- tempera barve
- čopič
- šeleshamer različnih barv
- gibljive oči
- lepilo
- škarje
- kosmate žice različnih barv

Večje školjke (glej sliko) pobarvamo v barvo izbrane morske živali. Lahko je to rak, hobotnica, želva, riba ... Ko se barva posuši, naredimo okončine in ostale potrebne dele telesa. Lahko jih naredimo iz kosmate žice ali pa izrežemo iz šeleshamerja. Previdno jih nalepimo na školjke. Za konec dodamo še gibljive oči in naša morska žival'ca je narejena. Veliko zabave!

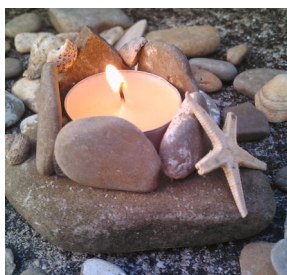
POTREBUJEMO:

- 10 manjših kamenčkov
- tempera barve
- prozoren lak za nohte
- filc
- vrvica
- škarje
- šivanka
- nit

KRIŽEC KROŽEC

Na plaži poišči manjše kamenčke. Pobarvaj jih s tempera barvami, in sicer po 5 z enakim motivom, da dobiš dve skupini. Narišeš lahko motiv živali (glej sliko), lahko pa svoje najljubše risane junake, rastline ipd. Ko se barva posuši, kamenčke premaži z brezbarvnim lakom za nohte in počakaj, da se posuši. Medtem iz filca izreži dva pravokotnika (20 x 15 cm) za torbico. Iz drugačne barve filca izreži še 4 trakove in jih zašij na enega izmed pravokotnikov tako, da dobiš igralno površino (glej sliko). Nato zašij oba pravokotnika na treh straneh skupaj tako, da boš naredil zanko z vsakim šivom (glej sliko). V zgornji rob všij še vrvico, da lahko zavežeš torbico. Igra je super predvsem za poletno počivanje na travniku ali na plaži. Uživaj!

PREPROST SVEČNIK

In ponovno bomo izkoristili plažo. Naberimo večji, čim bolj raven in ploščat kamen (glej sliko), ki bo služil za osnovo svečnika. Preden začneš z naslednjim korakom, si natakni plastične rokavice, saj se s sekundnim lepilom lahko poškoduješ. Na sredino ploščatega kamna postavi čajno svečko ter zariši okoli nje krog. Nato jo odstrani in previdno lepi enega po enega nabrane kamenčke, školjke ali morske zvezde, in sicer tako, da dobiš okroglo obliko. Pri tem pazi, da ne greš čez zarisan krog, saj svečke ne boš mogel ponovno vstaviti vanj. Vedno počakaj, da se prvotni kamen posuši, šele nato zalepi naslednjega. Svečnik bo polepšal poletne večere in pričaral pravljíčno vzdušje.

POTREBUJEMO:

- večje in manjše ploščate kamne
- školjke, morske zvezde
- sekundno lepilo
- rokavice
- čajno svečko
- različne barve in velikosti

PRIHAJA POLETJE!

SLADKE OSVEŽITVE ZA VROČE POLETNE DNI

GRANITA

SESTAVINE

sok (po izbiri), kocke ledu, mešalnik, slamica

V mešalnik daš kocke ledu, izbrani sok in vse skupaj zmešaš. Postrežeš lahko v kozarcu s slamico ali z žličko.

LIMONADA Z ANANASOM

SESTAVINE

½ ananasa, 5 limon, kocke ledu, 4 kozarce vode, kozarec sladkorja, mešalnik

Ananas narežeš na manjše kocke, iz limon pa izcediš sok. V mešalnik dodaš sladkor, limonin sok, koščke ananasa in mrzlo vodo ter mešaš eno minuto. Sok naliješ v kozarec in dodaš kocke ledu.

MASCARPONE VENEC

SESTAVINE

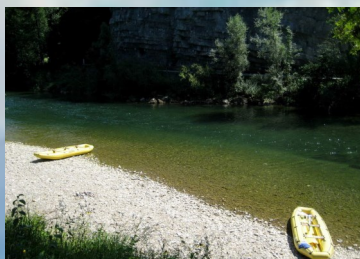
500 g mascarpone sira, 4 dl sladke smetane, 4 – 5 lističev želatine, 3 jajca ali 1 jogurt, 2 žlici sladkorja, vanilija, 20 baby piškotov, pol skodelice jagodnega soka, jagode, kivi, ribez, borovnice, manjši okrogli modelčki

Želatino namočimo v mrzli vodi. Mascarpone stepemo z rumenjaki (jogurtom), dodamo vanilijo. Beljake s sladkorjem stepemo v čvrst, bleščeč sneg. Stepemo tudi sladko smetano. Želatino ožamemo in jo razpustimo v malo vode ter takoj vmešamo v mascarpone. Nato vmešamo še sneg iz beljakov in na koncu sladko smetano. V modelčke stresemo tretjino kreme. Piškote namočimo v mešanico ruma in kave ter jih položimo na kremo. Sadje narežemo in ga prav tako položimo na kremo. Poravnamo modelčke pokrijemo in postavimo v hladilnik čez noč. Ko se krema strdi, jo zvrnemo na krožnik. Po želji lahko okrasimo z jagodami.

IDEJE ZA IZLETE IN PROSTI ČAS

Končno lahko v miru piknikujemo in se nastavljamo soncu. Nekateri ste imeli že tudi možnost, da ste zaplavali v morju ali se povzpeli na kakšen hrib. Poletje je čas, ki ga je treba izkoristiti za to, da si nabereмо poln koš lepih trenutkov in energije, ki nas bodo grelji v krajših in hladnejših jesensko-zimskih dneh.

S ČOLNOM PO REKI KOLPI

Lahko se odpravite na enodnevni rafting ali pa večdnevno robinzonsko čolnarjenje.

GARDEN VILLAGE NA BLEDU

Hiške na drevesih ponujajo nepozabno izkušnjo iz sanj.

NAGAJIVA DRUŽABNA IGRA

Razdelimo se v pare, vsakemu paru pripada en napihnen balon. Par se s hrbtom obrne drug proti drugemu, vmes pa zatakne napihnen balon. Roke dvignemo in sklenemo na vratu, nato pa začnemo s tekmovanjem. Že prej določimo začetno in končno črto – par, ki prvi preteče celotno pot ne da bi balon počil, je zmagovalen. Za popestritev lahko pot speljemo med drevesi ali drugimi preprekami.

POLETNE DOBROTE IZ NARAVE

Gozdne jagode

Lisičke

Robide

Fige

Maline

CAPODISTRIA

Capodistria è una città della Slovenia di 25.459 abitanti, capoluogo del Comune città di Capodistria (50.902 abitanti) e principale porto del Paese; si affaccia sul mare Adriatico.

Si trova a sud-est della Slovenia. È un'importante meta turistica con un bellissimo centro storico. Capodistria nasce da un antico insediamento costruito su un'isola. All'epoca dell'Antica Grecia la città era conosciuta col nome di Aegida, successivamente divenne nota coi nomi latini di Capris, Caprea, Capre o Caprista, dai quali deriva il moderno nome sloveno (Koper).

Nel 568 i cittadini romani della vicina Tergeste (Trieste) fuggirono a Capodistria a causa di un'invasione dei Longobardi. In onore dell'imperatore romano d'Oriente Giustiniano secondo, Capodistria venne ribattezzata Giustinopoli. Tale nome restò in uso almeno fino alla seconda metà del X secolo.

I commerci tra Capodistria e Venezia sono documentati fin dal 932. Nella guerra tra la Repubblica di Venezia e il Sacro Romano Impero, Capodistria fu al fianco di quest'ultimo, e per questo venne ricompensata con lo stato di città.

Il nome Capodistria deriva dalla sua posizione geografica - Capo d'Istria.

Nel 1803 Capodistria venne occupata dai Francesi, e quindi posta sotto il governo di Trieste. Nel 1805, per decisione di Napoleone, Buie passò sotto il Regno Italico. Dopo la sconfitta di Napoleone nel 1813 e la caduta del Regno Italico ritornò sotto il dominio dell'Impero Austriaco.

(Marco Sponza, 9. c)

Piazza Brolo

Piazza Brolo è una tra le più importanti piazze di Capodistria. La progettazione della Piazza Brolo deriva dalla pianificazione che era tipica per lo stile veneziano. Nei tempi passati tutta la superficie della piazza era un grande serbatoio d'acqua. A documentare questo fatto sono rimaste due fontane scolpite. La piazza ha trovato la sua attuale immagine nel periodo del barocco. Ai margini della piazza si trovano diverse chiese e palazzi. Il Fontico era un magazzino di grano che aveva un ruolo importante nell'approvvigionamento della popolazione cittadina. Palazzo Vissich chiude la parte est della piazza. Fu costruito nel tardo XVII secolo. Ha un portale rusticale con il balcone al primo piano. Oggi è sede dell'Unità amministrativa di Capodistria. Il Palazzo Brutti è un palazzo dominante sulla Piazza Brolo. Fu costruito nel 1714. Era di proprietà di una nota e ricca famiglia, i Brutti. Oggi nel Palazzo Brutti troviamo la biblioteca centrale di Capodistria. La Chiesa di S. Giacomo si trova vicino al Palazzo Fontico. È un edificio vecchio e molto semplice. Oggi viene utilizzata come sala prove dall'orchestra di Capodistria.

(Ana Andrejašič, 9. c)

Piazza Tito

Possiamo dire che il primo territorio veneziano, il mercato principale di Capodistria, è una delle più belle piazze della città. Ricevette la sua forma nella seconda metà del XV secolo con i più importanti monumenti architettonici che lo circondano e gli danno un tocco speciale (il palazzo Pretorio, la Loggia, le cattedrale l'Armeria e la Foresteria). Attraverso i secoli era il centro della città e anche oggi ha il ruolo della giunzione delle vie di Capodistria. Su di lui si svolge una vasta gamma di manifestazioni ed eventi culturali nella stagione turistica.

(Anderja Sandič, 9. c)

INTERVJU: Tanja Rupert

Obiskujem šolsko novinarstvo in moja naslednja naloga je bil pogovor z eno izmed pomočnic ravnatelja, go. Tanjo Rupert. Na intervju je z veseljem privolila.

Lea: Na naši šoli sta dve pomočnici ravnatelja in vi ste ena izmed njiju. Kako se počutite na takem delovnem mestu? Vam je všeč?

Ga. Tanja: Res se zelo dobro počutim na tem delovnem mestu in mi je tudi všeč, predvsem zaradi tega, ker je pestro.

Lea: Ali bi mi na kratko opisali vaše delo?

Ga. Tanja: Delam veliko različnih del: skrbim za organizacijo šol v naravi, za pravilno delovanje prevozov z avtobusi, opravljam pa tudi dela, ki jih vi mogoče ne vidite, saj niso povezani s poukom ali z vami, učenci. Nekatera izmed njih so tudi oddaja prostorov za različne športe in dejavnosti, sklepanje pogodb in dogovarjanje za maturantski ples, evropska prvenstva ... Za različne organizacije poskrbim tudi za kosilo in kampe. Skratka, moje delo obsega bolj organizacijske zadeve, ne pa neposredno delo z učenci. Seveda pa tudi pomagam ravnatelju in drugi pomočnici, tako da vem vse, kar se dogaja.

Lea: Ste si od zmeraj želeli postati pomočnica ravnatelja ali ste hoteli opravljati kaj drugega?

Ga. Tanja: Svojo poklicno pot sem začela kot učiteljica geografije in poučevala kar 26 let, nato pa sem postala pomočnica ravnatelja na prejšnji šoli Pinka Tomažiča in s tem nadaljevala tudi na tej šoli. Vmes sem bila še dve leti ravnateljica, tako da so mi ta dela zelo znana in vedela sem, kaj je treba delati. V razredu sem se imela pri delu z učenci zelo lepo, kasneje pa je bil splet okoliščin takšen, da je bilo potrebno stopiti na delovno mesto pomočnice ravnatelja, ki ga z veseljem in zadovoljstvom pravljam še danes.

Lea: In to je najpomembnejše. Kaj pa prosti čas? Kako ga radi preživljate?

Ga. Tanja: V prostem času pa imam svojo zabavo (*smeš*). Rada vsakodnevno hodim ali zlezem na kakšen hrib, med vikendom pa uživam v kolesarjenju in branju. Tako vse troje skombiniram, kadar imam čas, vsakega po malo.

Lea: Če sem prav razumela, ste torej športen tip.

Ga. Tanja: Da, v življenju sem bila tudi športnica. Zato so mi tudi telovadnice zelo blizu in rada delam na področju športa.

Lea: Imate kakšnega hišnega ljubljencega?

Ga. Tanja: Da, imam enega psička, francoskega buldoga, ki mi daje prav posebno veselje.

Lea: To verjamem. Saj pravimo, da je »pes človekov najboljši prijatelj«.

Ga. Tanja: Res je, tudi najbolj zvest. Prav on se te tudi najbolj razveseli, ko prideš domov. Drugi me niso tako veseli (*smeš*).

Lea: Ali v prihodnosti načrtujete kakšno potovanje?

Ga. Tanja: Čaka me spremstvo učencev, ki gredo na svetovno tekmovanje v FLL-ju (FIRST LEGO LEAGUE). Med poletnimi počitnicami pa se rada odpravim na kratek dopust na Hrvaško, pa tudi po Sloveniji, saj imamo na Gorenjskem vikend. Rada pohajam in se klatim naokoli.

Lea: Kaj bi svetovali našim učencem za konec šolskega leta?

Ga. Tanja: Svetovala bi jim, naj zdržijo do konca, naj se zberejo in stisnejo, kolikor se da, da bo potem poletje čim lepše, brez misli na šolo. Tako učencem kot učiteljem pa želim, da bi to šolsko leto zaključili čim bolj uspešno, vsak po svojih močeh.

Najlepša hvala za pogovor in srečno še naprej.

»Tako učencem kot učiteljem želim, da bi to šolsko leto zaključili čim bolj uspešno, vsak po svojih močeh.«

*Kukala
v
išolska zgodovina*

10 let
OŠ KOPER

Lahkih nog naokrog: TENERIFE

Tenerife – največji izmed sedmih kanarskih otokov, domovina čudovitih belih in črnih peščenih plaž, slastne hrane, slavnih karnevalov, bananovih nasadov in vulkanskih skal – idealna lokacija za počitnice.

Kanarski otoki so otočje, ki leži zahodno od obal zahodne Afrike. Sestavlja ga sedem večjih otokov – Tenerife, Gran Canaria, Lanzarote, Fuerteventura, La Palma, La Gomera in El Hierro. Vsi otoki so vulkanskega izvora, vendar na njih ni aktivnega vulkana.

Največji in najbolj gosto poseljen izmed Kanarskih otokov je Tenerife. Prvotni prebivalci otoka, Gvanči, so otok poimenovali *Achinet* ali *Chenter*, a so ga preimenovali. Današnje ime tako izhaja iz besed *tene* (gora) in *ife* (bel), zahvaljujoč se vulkanu Teide, ki s svojimi 3.700 m nadmorske višine predstavlja tudi najvišjo točko Španije.

Na otoku živi približno 9000 prebivalcev, kar predstavlja 43 % vseh prebivalcev Kanarskih otokov, vsako leto pa ga obišče okoli 5 milijonov turistov. Glavno mesto Santa Cruz de Tenerife se nahaja na severu otoka, znano pa je predvsem po stavbi operne hiše in 14-dnevnem februarjem karnevalu. Čeprav je večina plaž na otoku zaradi vulkanskega nastanka črnih, se nedaleč od Santa Cruze nahajajo prekrasne plaže s palmami in zlatim peskom, pripeljanim iz Sahare. Predvsem SZ otoka je znan tudi po klifih, imenovanih Los Gigantes. S svojimi 800 m so drugi navišji klifi na svetu.

Na jugu otoka se nahajajo znana turistična središča, kot so Playa de las Americas, Costa Adeje in najstarejše naselje na otokih, Puerto de la Cruz, kjer se nahaja Loro Parque. To je najbolj priljubljeni živalski vrt na Tenerifih, ki ponuja največji prikaz pingvinov in papagajev na svetu.

Tenerife je mednarodno poznan kot »Otok večne pomladi« (Isla de la Eterna Primavera), saj ima toplo podnebje s povprečno temperaturo pozimi 20—22 °C in 26—28 °C poleti. Tako ni presenetljivo, da vsepovsod rastejo palme in banane. Za otok pa so, tako kot za vse Kanarske otoke, značilne mikroklimi, ki povzročajo zanimiva nasprotja. Ta so še posebej očitna v zimskih mesecih, ko lahko uživamo v toplem soncu na obali in se le nekaj kilometrov proč kepamo na ognjeniku Teide. Temperatura morja je v povprečju 23 °C, tako da se lahko kopamo celo leto. Zanimivo je predvsem tudi to, da na nobenem izmed otokov ni rek.

KANARSKI OTOKI IN KANARČKI

Kaj je bilo prej: Kanarski otoki ali kanarčki? Ena od teorij o izvoru imena pravi, da je otočje dobilo ime od Rimljanov, ki so jih imenovali *Insula Canaria* oz. »pasji otoki«. Latinsko ime za psa je *canis*, *canarii* pa pomeni »tisti s psimi«, kakor so poimenovali domorodce Gvanče. Ker pa so na otokih v naravi živeli tudi ptiči pevci, ki najbrž od tam tudi izhajajo, so le-ti dobili ime po otokih, torej kanarčki. Ko so Španci okrog leta 1496 osvojili Kanarske otoke, so tam naleteli na tega na videz neuglednega ptička, ki je lepo pel (samičke ne pojejo). Zato so ga začeli gojiti in ga poimenovali po otokih, kanarček.

Papas arrugadas, tipična jed

Karneval

Sanjske plaže

Klifi Los gigantes

Vulkan El Teide

POTOVANJE V BABILONSKO VAS

UN CUENTO MISTERIOSO

Lucas es un chico muy simpático, amable y generoso. Tiene 13 años y vive en una casa vieja con sus padres. Su madre se llama María y su padre es Frederico. La casa es muy grande y tiene dos pisos. Años atrás vivía en ella un señor muy serio.

Una noche mientras duerme Lucas escucha un sonido extraño. Se levanta de su cama y va a ver de dónde proviene el sonido. De repente, al entrar al salón, para y se queda sin palabras. Ve a un hombre mayor que está viendo la tele. Lucas no puede creer a sus ojos. El hombre se parece mucho al señor que vivía antes en su casa. Se asusta y corre rápidamente a la habitación de sus padres. Lo despierta y le cuenta lo que ocurre. El papá baja inmediatamente por las escaleras y va al salón. Pero ... No hay nadie, solamente está sonando la tele. Está seguro de que todo es la imaginación de su hijo, por eso se enoja y vuelve a dormir. A Lucas todo le parece un poco raro, pero él también regresa a su habitación.

Pero no puede dormir. Hay alguien que se está moviendo por debajo de su cama. Muy asustado mira y otra vez ve al mismo hombre. Los dos se asustan y empiezan a gritar. El hombre se levanta por debajo de la cama y trata de huir por la ventana. Pero Lucas lo detiene y le pregunta: »¿Cómo se llama, señor?« El hombre se calma y le responde: »Soy Felipe, tu nuevo vecino. Perdón por haberte asustado pero ... en mi casa no hay luz y quiero ver el partido de fútbol. Por eso entré en la casa. Tu madre me conoce y hoy me dijo que puedo venir. Mira, tengo las llaves.«

Lucas empieza a reírse. En este momento vienen a la habitación los padres de Lucas. »Felipe, ¡hola!« le saluda la mamá de Lucas. Perdón, olvidé decirles a mi marido y a Lucas que vas a venir.« Todos empiezan a reírse. Calmados de haber resuelto el misterio, van al salón para ver el partido. Descubren que Felipe sí se parece un poco al señor que vivía antes en la casa y también que Lucas y él tienen muchas cosas en común. Se hacen buenos amigos.

(Nika Novak, 8. b)

EL MITO DE LA BRUJA DEL BOSQUE

Lucía es una chica muy curiosa, simpática y generosa. Tiene 13 años y vive en una casa grande con sus padres. Su madre tiene 38 años, es muy cariñosa y ama a la naturaleza. Su padre tiene 39 años y es muy trabajador. Su casa tiene el jardín, el garaje, el salón, la cocina, dos habitaciones y dos baños. Está al lado de un bosque misterioso, en el que vive una bruja. El mito dice que la bruja secuestra a los niños que tocan a su puerta.

Es una noche de luna llena. Lucía no puede dormir porque escucha un sonido extraño. Se levanta de su cama y mira por la ventana. El sonido proviene del bosque. Lucía decide que va a echar un vistazo y investigar qué está pasando. Se viste y va al bosque caminando una senda que no conoce muy bien. Todo el tiempo sigue el sonido. Ya está caminando por unos diez minutos, cuando de repente se da cuenta de que no sabe dónde está. En ese momento la luna llena decide esconderse detrás de una nube grande y oscura. Lucía ya no ve nada. Sigue caminando cuando de repente ve enfrente a una casita vieja.

»¡Qué suerte! Espero que el dueño esté en casa y que me abra,« piensa.

Toca a la puerta y le abre una vieja anciana, muy fea. Invita a Lucía a la casa. La niña entra y no puede creer lo que ve. En la estantería hay muchas pócimas mágicas y la niña enseguida se asusta. Se da cuenta de que la anciana es la bruja que secuestra a los niños. La bruja le ofrece el té.

»Toma, toma, este té va a ayudarte para poder regresar a tu casa, «le dice la bruja sonriendo. Pero Lucía es más inteligente que ella. Se hace que bebe el té pero lo vierte en su bolsillo. De repente alguien toca de nuevo. La bruja abre la puerta. Son los enanos buenos que han visto a la niña entrar a la casa y quieren ayudarla. Cuando la bruja abre la puerta, uno de los enanos agarra a la bruja y el otro grita: »¡A huir, niña!« Lucía se pone de pie y huye a través de la ventana. Los enanos atan a la bruja y se escapan también. Acompañan a Lucía a su casa y le advierten que tiene que tener cuidado con la bruja. Lucía les agradece y vuelve a su habitación.

El día siguiente cuenta la historia a sus padres. Juntos van a ver la casa de la bruja pero la bruja ya no está. Se ha mudado a otro bosque y ahora todas las niñas en este mundo no deben salir por la noche al bosque.

(Leja Novak, 8. b)

IZJEMNA SEZONA BREZ ČRNIH PIK

Intervju s klaviaturistom Vidom Ibicem

Vid Ibic je učenec 9. d razreda Osnovne šole Koper, ki ga učitelji in sošolci poznajo kot vestnega in nadarjenega ter uspešnega učenca. Vid pa je tudi izvrsten glasbenik in se lahko pohvali s kar nekaj glasbenimi dosežki ...

Vid, pozdravljen. S čim se ukvarjaš v popoldanskem času?

Večino svojega prostega časa igram na klavir, ki se ga že osem let učim igrati v Glasbeni šoli Koper pri učiteljici Selmi Chicco Hajdin.

Pa se udeležuješ tudi tekmovanj?

Seveda, redno se udeležujem veliko tekmovanj v Sloveniji in v tujini ter pogosto tudi zmagam oz. dosežem visoko mesto. Posebej bi omenil letošnjo uvrstitev na 1. mesto z 99 točkami na državnem tekmovanju TEMSIG (Tekmovanje mladih slovenskih glasbenikov), zaradi česar sem nastopal na zaključnem koncertu prvonagrajencev v Mariboru. Tam so me povabili na še en koncert, sem se pa tudi lahko posnel v studiu PianoRoom na Golniku pri Kranju.

Kaj vse pa je potrebno, da lahko žanješ takšne glasbene uspehe?

Da, dobro moram poznati glasbeno teorijo, kar vključuje prepoznavanje različnih akordov, tudi nekaj petja ... Definitivno moram pred kakšnim koncertom ali tekmovanjem biti zelo dobro psihično in fizično pripravljen - nekaj dni prej se moram zgodaj prebujati, telovaditi (da ne bi prišlo do kakšnega krča), predvsem pa moram ogromno vaditi.

Ti pri takšnem urniku ostane kaj prostega časa?

Nekaj že. Za rekreacijo rad igram nogomet, da se vsaj za nekaj časa »odklopim« in se malo sprostim. Ukvarjam pa se tudi z robotiko in se udeležujem tekmovanja FLL (First Lego League), kjer smo z ekipo RoboSončki letos odpotovali na Tenerife in s predstavitvijo projekta o nevarnih odpadkih dosegli kar tretje mesto na mednarodnem nivoju.

Kako pa ti gre šola?

Sem odličen učenec, načeloma imam same petke. Se udeležujem tudi šolskih tekmovanj, večinoma naravoslovnih (matematika, fizika, kemija ...) in se večkrat uvrstim na kakšno državno tekmovanje, kjer tudi dosegam različne uspehe.

S čim pa bi se rad ukvarjal v prihodnosti?

Verjetno bom glasbenik - pianist, skladatelj in/ali dirigent. Me pa zanima tudi naravoslovje, še posebej matematika in fizika, tako da o poklicu nisem še ravno prepričan. Se bom še odločil. A definitivno ne bom slovenist (smeh)!

Vid, hvala za pogovor in veliko uspehov v prihodnosti.

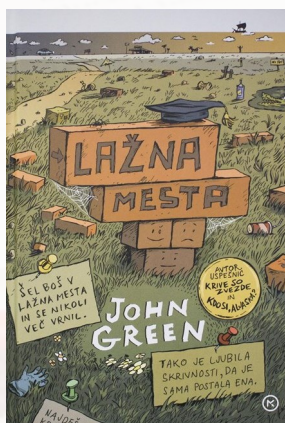

(Matic Blagonič, 9. b, in Črtomir Grlj, 9. a)

DETEKTIVKA O SMISLU ŽIVLJENJA

Roman Johna Greena *Lažno mesto* je napisan v treh delih, pri čemer se vsako poglavje imenuje po metafori, uporabljeni v tem delu knjige – naslovi so *Niti*, *Trava* in *Vozilo*. Zgodba govori o Quentinu, ki je na skrivaj zaljubljen v čudovito, pustolovsko sosedo Margo. Skupaj odraščata, a skozi leta se vedno bolj oddaljujeta. Tako preideta do zadnjega letnika srednje šole, v katerem se mladostnika spet povežeta. Margo, oblečena v nindža kostum, tako nekega večera zbudi Quentina in skupaj se podata na nočno pustolovščino, kjer se Margo maščuje vsem slabim ljudem oz. ljudem, ki so ponarejeni (se izdajajo za nekaj, kar niso). Skupaj preživita magično noč in Margo razloži Quentinu, da si želi oditi iz mesta, proč od lažnih ljudi. Naslednje jutro Margo izgine. Quentin začne kmalu na nenavadnih mestih odkrivati sledi, ki jih je dekle očitno pustilo zanj. Vneto jih povezuje in poskuša ugotoviti, kdo Margo sploh je, a bližje kot je resnici, bolj je od nje oddaljen. Med iskanjem se tako spopade z iskanjem svojega položaja v družbi, pravega prijateljstva in spoznava, da so ljudje v resnici precej drugačni, kot se sprva zdi. Quentin tako ugotovi, da pravzaprav sploh ni ljubil Margo, temveč samo idejo o njej. Ko mu uspe dekle naposled najti, se poda nazaj v mesto k svojim prijateljem in končno dojame, da cilj ni vedno tisto, kar mislimo, da je, in da je treba v življenju najti pravo pot.

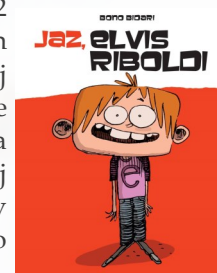
Prepričana sem, da se lahko vsakdo izmed nas vsaj malo prepozna v Quentinu. Ženemo se za stvarmi, za katere mislimo, da nas bodo osrečili, ne da bi se pri tem zavedali, da smo mi sami tisti, ki odločamo, ali bomo bili srečni ali ne.

IDEJE ZA BRANJE

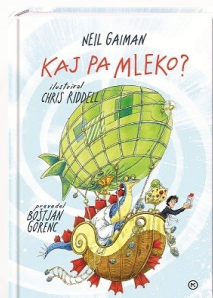
Bono Bidari: JAZ, ELVIS RIBOLDI

Elvis je navihani in radoživ fant, ki še muhi ne bi storil nič žalega. Zato v tej knjigi ne strada nobena muha. Uničenje prizadene le hišo, nekaj sto avtomobilov, 82 motorjev, 16 oken, 12 barvic, 8 naprav in šolski stroj, 5 jajc, 1 dragoceno uro in nekaj manjših predmetov. Zakaj? Izkaže se, da je Elvis hiperaktiven. Torej obstaja razlog za njegovo nenavadno vedenje! Okolica ga zdaj lahko boljše razume in mu pomaga, čeprav se nekaterim se še vedno zdi preprosto nevzgojen in nemogoč.

Neil Gaiman: KAJ PA MLEKO?

Zgodilo se je že skoraj vsakomur – mama za nekaj časa odide od doma, na konferenco, očetu pa prepusti skrb za dva otroka in seznam nujnih opravil. Seveda ne gre vse po načrtu, sfiži se večerja, naslednje jutro pa zmanjka še mleka. Kosmičev se, menda, ne da jesti s kislimi kumaricami ali pomarančnim sokom, da ne omenjamo čaja brez mleka! In tako se mora oče odpraviti v trgovino po mleko, vendar se dolgo, dolgo ne vrne ... Le kaj bi se mu lahko pripetilo?

Lucija Stepančič: ANTON!

Anton, ki se je najprej na fronto v Galicijo podal kot sedemnajstletni fant, je bil pozneje premeščen na soško fronto in tam je izvedel, da mu je umrla mama. Neke noči, ko so vsi vojaki v kaverni že spali, se mu je zdelo ali sanjalo, da ga kliče po imenu in zagledal jo je. Kot v polsnu je sledil njeni svetli senci, ki ga je klicala iz kaverne proti bojni liniji ...

To je resnična zgodba dedka ilustratorja Damijana Stepančiča, ki je za dedkove pripetljaje slišal na družinskih srečanjih. Tako je nastala slikanica, ki je namenjena vsem generacijam, ne le otrokom.

LITERARNE NAVIHANKE

INTEGRITETA

Osem krogov odličnosti –
mi jih imamo radi vsi.
Najljubša nam je integriteta,
je dobra in fina kakor pašteta.

Odgovornost nad črto tiči.
Predani biti moramo vsi.
Fleksibilnost nam govori,
kako dobri športniki bi bili.
Četrty krog nas uči,
da z napakami preživoimo vsi.
Uravnoteženost tehtnico vihti –
če ste težki, ne skrbite,
saj krogi tehtajo kot vi.
To je to!
Tako kot to – to bo.
Zadnji krog je tik pod vrhom –
z dobrim namenom govoril bom.

Ostane še integriteta –
govorimo to, kar mislimo –
tako pravi nam tet, ki se zove puberteta.

(Daša Sedmak, 7. c)

ČUDNO PRIJATELJSTVO

V dolini je bila manjša vas. V vasici je živel mišek Jaka. Jaka je bil zelo radoveden in prijazen mišek. Rad je raziskoval in oboževal je dogodivščine. Jaka je veliko slišal o vasici na hribu, v njej so živeli medvedje. Bila je Medvedja vas. Govorice so pravile, da v vasi na hribu živijo grozni medvedje, ki želijo miškam slabo. Pa še, da jih medvedje ne marajo. Nekega dne je Jaka vprašal očeta: »Oče, ali si že spoznal kakšnega medveda?« »Ne, niti si ga ne želim, pa tudi ti si tega ne želi,« je rekel oče. »Kako pa veš, da so hudobni, če pa jih ne poznamo?« je začudeno vprašal Jaka. »Vem in pika!« je jezno rekel oče. Mišku ni bilo nič jasno. »Zakaj govorijo grde stvari o medvedih, če pa jih sploh ne poznajo?« je bil začuden mišek.

Ker je bil Jaka radoveden, se je odpravil na pot. Hotel je spoznati medvede in iz tega zaključiti, kakšni so. Najprej je moral skozi gozd. Bilo ga je zelo sraha, slišal je grozne govorce o medvedih. Prišel je pred vasico z imenom medvedja vas. Obotavljal se je, a ker je bil zelo radoveden, je šel naprej. Ko je hodil po vasi, so ga medvedje čudno gledali, ker v njihovo vas ni nikoli stopila mišja noga. Jaka je hodil po vasi in si mislil: »Pa saj so čisto normalni ti medvedji, živijo tako kot mi.«

Kar naenkrat mu je prišel naproti medvedek Piki in ga vprašal: »Bi se igral?« »Da!« je navdušeno odgovoril Jaka. Odšla sta v park in se lepo igrala. Zelo sta se razumela.

Padla je noč in Jaka je vedel, da bosta starša v skrbeh, ampak se je bal sam po temi domov. Zato je Piki predlagal: »Najbolje bo, da te moja starša peljeta domov.« Jaka se je bal, kaj bosta rekla starša, ko bosta videla dva medveda pred hišo. A ni imel izbire.

Ko so prišli pred Jakov dom, sta se Jakova starša zelo prestrašila ob pogledu na medveda. Jaka jima je razložil, da sta mu pomagala. Starša sta bila hvaležna in ju povabila na kavo. Ko so sedeli za mizo, je Jaka rekel očetu:

»Vidiš, oče, nikogar ne smemo obsojati in grdo govoriti o njem, če ga ne poznamo. Najprej je treba osebo spoznati in si potem ustvariti mnenje o njem.« »Prav imaš, Jaka,« je rekel oče. In vsi so se smejali.

Od tistega dne so medvedji in miške prijatelji, pomagajo si in se tudi skregajo. Pa saj je to čisto normalno. Tako je tudi v realnem življenju. Nikogar ne smemo obsojati, še posebej ne, če ga ne poznamo.

(Eman Alihodžić, 4. d)

TU SEM DOMA

Nežna sapica, ki se vije skozi veje dreves mogočnih gozdov,
zeleno modri tolumni in reke, polni življenja,
ponosne, v večerni zarji čarobno obsijane gore,
neizmerna, s pšenico zlato obarvana polja.

Glasna žulinka, ki se skrivaj oglašča v oljčnikih,
pisano listje jesenskih, s tančico megle odetih vinogradov,
čarobno šumenje prepletajočih se morskimi valovi,
globoke, skrite in skrivnostne podzemne jame.

Počakaj! Povej mi kje?
Na dlani.

Samo odpreti jo je treba, in pustiti, da pride v srce.
Šele takrat lahko rečem: To je moja domovina.

TU SEM DOMA.

(Lia Luša, 8. c)

AVTOMOBILI V NEDELJO

Avtomobili v nedeljo
se prosto vozijo po mestu.
Nihče ne hiti,
saj se nikomur ne mudi.

Radi imajo mir in tišino,
da se lahko malo sprostijo.

Sami si utirajo pot,
brez ovinkov in pomot.

Skuhajo si velik lonec tišine
z dodatkom slastne margarine.
Spočijejo si, lahko se sladkajo,
v ponedeljek pa spet po mestu skakljajo.

(Anabel Haber Todorović, 6. b)

TAKŠNO JE ŽIVLJENJE

Takšno je življenje

Iskrica vzplamti

Skrivnostno te pogledajo

Tiho te pobožajo

Enkrat občutek je to

Ogledajo si te natančno

Čutiš se neizmerno lepo

In želiš, da se ne bi končalo

(Maša Stopar, 8. b)

SMUČKA

Ko v nedeljsko jutro smučka se prebudi,
brž v pozo pripravljenosti pohiti.
Po hribu brž hiti navzgor,
nato pa vijugati navzdol.

Malo mrzlo, malo mokro,
glavno da je hitro in spolzko.
Ko zeleno kilometrino opravi,
se v nedeljo zvečer k zaslužnemu počitku spravi.

(Lan Marc Stojanović, 6. b)

LISICA NA POTEPU

Na jasi se spreha mala lisica,
nosi se ponosno kot kraljica.
Odpravlja se v mogočni gozd,
a najprej mora čez stari most.

Pred mostom se lovec s puško zasidra,
lisico čaka – to je njuna pač igra.
Tudi tokrat se med njima ne zgodi drama,
ker malo lisico je posvarila mama.

(Gašper Emeršič, 4. a)

UŠESA

Ta šmentana ušesa
niso le glasov zbiralnik,
ampak tudi priročna
za očala so obešalnik.

Ta šmentana ušesa
lepo podajo se h glavi,
a to še ne pomeni,
da kaj pripomorejo k vaši slavi.

Anja Lamot, 6. b

MOGOČNOST

Zagledam bitje na štirih nogah,
radovedno me gleda,
se tega ne zaveda.
Goreč občutek dobivam,
si radovednost prilivam,
nekaj me muči,
da bi se usedla,
da bi nekaj novega izvedla ...
To bom tudi storila,
ves strah bom iz sebe izlila.

Prvi korak
je vedno nek znak,
ki nam oliva veselje,
čustva in mogočnost brez meje.
Noga je v stremenu,
v prekrasnem vremenu
vzpnem se na konja,
nadiham njegovega vonja,
občutek imam,
da sem doma,
kjer se igram.

Stvar resna postaja,
sledí proa vaja,
grem v hodu, v krogu ...
Se temperatura dviguje,
roka miruje,
noge poženejo,
jaz se dvigujem,
v nogah mirujem,
v moji duši veselja ogromno je,
ne zaveda se moje srce,
da to spreminja mi življenje.

Želim si hitreje
prekoračiti vse meje,
želim si svobode,
ki je polna radosti in zvestobe.
Pripravljena sem,
to zagotovo vem ...
Poženem hitreje,
noge držijo,
čustva hitijo,
srce mi razbija ...

In že sem v galopu,
v letečem hodu,
imam občutek svobode,
imam občutek letenja,
v mislih zdaj letim,
lastna krila dobim,
sanjam sledim
in jih živim.

(Tina Ščulac, 7. d)

ŠKRAT DOBROŠIN

Sem majhen, zvit in dobrega srca.
Željo vsakemu izpolnim – mami, očku in otrokoma.

Mami avto, očku psa,
otrokoma pa dam kozlička dva.
Vsi vpijejo: »Najboljši škrat v dolini si,
Dobrošin, seveda, ti!«

(Šejla, Eureka in Mia, 3. c)

CVETJE ŽALOVANJA

Je željna duša moja tvoje sreče;
želi srce si zadnjega pozdrava,
želi oko si zadnjega pojava
obličja tvoj'ga, rože mi cveteče.

Srce gori, lahko se še opeče,
mi pesem več nikogar ne opeva,
mi žalost kot zrcal' obraz odseva,
mi reke moje tok nič več ne teče.

A glej, srce še zdaleč ni ugaslo!
'lej, duša mi še zdaj lahko ozdravi,
le cvetje nikdar več ne bode raslo.

Spomin na cvetje včasih se pojavi,
počasi to trpljenje bo preraslo,
na srečo rast se nikdar ne ustavi.

(Matic Blagonič, 9. B)

GLAŽEK NESMRTNOSTI

Stari Francelj čaka tam pod lipco,
misli čudne misli o življenju,
in koj se razjezi:
»Hočem dočakat še tisoč dni!«

Brž steče domov,
odpravi se na lov,
na človeka, ki bilo bi lahko,
odgovoriti mu na to.

K njemu pride Gregor, ranocelnik,
in mu veli:
»V svojih solzah kopati se moraš tri dni.
Takrat sol in roke namazane, zacelijo vse rane.«

A Francelj pameten je dečko,
Gregorju potegne prečko,
saj vendar ne more jokati tri dni,
tudi če si tega želi.

K njemu stopi coprnic Pehta,
ki vedno le za denar fehta,
za sedem dinarjev mu veli,
da je čez življenje treba iti z odprtimi očmi.

A Francelj laži ne spregleda,
dinarjev ji ne da, le prešerno jo pogleda,
potem pa naprej pohiti
in začudeno Pehto samo pusti.

»No, pa si le prišel!«
pozdravi ga glas vesel.
»Zdravila za večno življenje ni,
življenje lahko gledaš z več strani.«

»Lahko si izbereš žalostno, veselo,
zahrbtno, sladko, pravično ali debelo,
a odločitev tvoja je, ne glede na vse,«
ga pouči vaši norček Palček.

Francelj nima kaj izbrati,
le domov k družini pohiti
in na ves glas poje si:
»Jutri nova stran v knjigi življenja obrne se mi!«

(Lia Luša, 8. c)

UGANKE

Ima pramen las,
a ko daš jo na plin ali gas,
poka na ves glas.

KORUZA

(Adam Lovrenčak Mikašinovič, 5. d)

Na zelenem visokem stebelu leži
in ves dan se soncu smeji.

SONČNICA

(Ethan Silvestro, 5. d)

Ko ga primeš, se jok in stok
razleže,
kot da se kdo z nožem poreže.

Ni navadna ta rastlina,
ko te zbode, boli kot opekline.

KAKTUS

(Catherine Alina Reid, 5. d)

Cin, cin, cin že zvonim
in se hitro prebudim.

Kot sneg sem bel
in me je vsak vesel.

ZVONČEK

(Catherine Alina Reid, 5. d)

V vodi jaz tičim,
in rib se čisto nič ne bojim.
Ko kdo mimo mene priplava,
nič ne pazim,

takoj vsakega oplazim.

MORSKA TRAVA

(Catherine Alina Reid, 5. d)

Na otoku čisto sama, in
ko me kdo nariše,
moje deblo
s trikotniki opiše.

PALMA

(Catherine Alina Reid, 5. d)

Moje ime se rima s črta,
vame detelj sploh ne vrta.
Moje jagode pijačo naredijo
in ljudi hitro razveselijo.

VINSKA TRTA

(Catherine Alina Reid, 5. d)

NOGE

Noge vedno znajo teči,
a ne znajo torte speči.
Roke znajo več kot noge,
opravljajo zelo težke naloge.

Noga znajo skakati,
roke znajo pisati.
A potrebne so vse,
ker brez njih ne gre.

(Tilen Malej, 6. b)

OLIMPIJSKE IGRE

OLIMPIJSKI KROGI

Leta 1913 je Pierre de Coubertin ustvaril olimpijski znak. To so med seboj povezani olimpijski krogi, ki predstavljajo zvezo petih celin in srečanje športnikov celega sveta na olimpijskih igrah. Povezanost pomeni sožitje, medsebojno spoštovanje in prijateljstvo narodov petih celin planeta Zemlje. Barve petih krogov imajo določen pomen. Modra predstavlja Evropo, črna Afriko, rdeča Ameriko, rumena Azijo in zelena Avstralijo z Oceanijo. Na OI v Antwerpnu leta 1920 so prvič izobesili olimpijsko zastavo. Zastava je bele barve, ki pomeni mir, in vsebuje olimpijski znak.

Antični stadion v Olimpji

Antični olimpijec

ZGODOVINA OI

Stari Grki so v mestu, imenovanem Olimpija, vsaka štiri leta priredili največje športno tekmovanje. Atleti so se pomerili v teku, metu diska in borbah. Za nagrado so prejeli lovorjev venec, v času olimpijskih iger pa je veljala prekinitev vojskovanja med grškimi mestnimi državicami. Igre so prirejali v čast boga Zeusa. Leta 393 je rimski cesar Teodozij uzakonil krščanstvo in prepovedal čaščenje grških bogov, s tem pa tudi olimpijske igre. Konec 19. stoletja je francoski baron Pierre de Coubertin ukažal, naj se ljudje namesto v vojnah spopadajo v športu. Leta 1896 so tako v Atenah organizirali prve olimpijske igre moderne dobe, na katerih se je pomerilo 245 športnikov iz 13-ih držav. Olimpijsko geslo je bilo "Višje, hitreje, močnejše", olimpijske igre pa je simboliziralo pet krogov, ki še danes ponazarjajo vse celine sveta. Od takrat so olimpijske igre vsaka 4 leta. Odpadle so le trikrat, v času obeh svetovnih vojn. Zimske olimpijske igre pa poznamo od leta 1924, ko so v francoskem mestu Chamonix organizirali teden zimskih športov.

SODOBNE OI

Olimpijsko zmago slavje je eno izmed najprestižnejših dosežkov v športu. V vsaki disciplini podelijo olimpijske medalje, zlato za prvo, srebrno za drugo in bronasto za tretje mesto. Sodobne olimpijske igre trajajo največ 16 dni in ponujajo več kot 300 različnih tekmovanj v različnih športih. Prav tako omogočajo manj znanim športnim disciplinam, da se svetovno uveljavijo.

Danes se na olimpijskih igrah tekmovalci pomerijo v kar 26 disciplinah. Med najbolj znanimi so atletika, badminton, dviganje uteži, gimnastika, jadrnanje, judo, kajak kanu, kolesarstvo, košarka, lokostrelstvo, namizni tenis, odbojka, plavanje, rokomet, sabljanje, sinhrono plavanje, skoki v vodo, streljanje, tenis, vaterpolo in veslanje.

RIO DE JANEIRO

Letošnje OI bodo potekale od 5. do 21. 8. v brazilskem Rio de Janeiru. Maskota letošnjih olimpijskih iger je Vinicius je kombinacija vseh brazilskih živali, in sicer združuje spretnosti mačk, pozibavanja opic in eleganco ptičjega leta. Ob tem ima na široko razprte roke in noge, s čimer želi v Brazilijo privabiti čim več tujih gostov.

SLOVENIJA NA OI

Prvo olimpijsko medaljo je leta 1912 v Stockholmu osvojil sabljač Rudolf Cvetko, ki je kot član avstrijske sabljaške reprezentance osvojil srebro v ekipnem tekmovanju. Naš najboljši olimpijec pa je bil Leon Štukelj, ki je v gimnastiki osvojil kar 6 kolajn. Na drugem mestu sta smučarka Tina Maze in veslač Iztok Čop s štirimi medaljami, na tretjem pa s tremi strelec Rajmond Debevec in atlet Miro Cerar.

Na zadnjih poletnih olimpijskih igrah so slovenski tekmovalci osvojili tri medalje. Zlato medaljo je v judu osvojila Urška Žolnir, srebrno v metu kladiva Primož Kozmus, bronasto pa v steljanju Rajmond Debevec.

Držimo pesti, da se tudi letos naši olimpijci vrnejo z medaljami.

(Tadej Šenekar, 9. c)

ZANIMIVOSTI

BRAZGOTINA V PUŠČAVI

Prelomnica sv. Andreja prečka skoraj vso Kalifornijo. Razpoka v zemeljski površini gre v smeri severozahod – jugovzhod in je dolga 1100 km. Široka je tudi do več deset kilometrov, vendar je njen večji del skrit pod zemljo in le ponekod se prikaže nad površino kot ogromna brazgotina v pokrajini. Območje prelomnice vsako leto strese več kot 10.000 potresov, vendar so na srečo večinoma zelo šibki. Občasno pride do katastrofalnih potresov, med katerimi so največ škode povzročili tisti v letih 1906 in 1989 v San Franciscu ter 1933, 1971 in 1994 v Los Angelesu. Prelomnica je nastala na mestu, kjer druga ob drugi drsita Tihooceanska in Severnoameriška tektonska plošča.

Plošči se premakneta za približno 5 cm na leto, kar je tako hitro, kot rastejo človeški nohti. Los Angeles se počasi približuje San Franciscu in čez 15 milijonov let naj bi se mesti združili.

ZABAVNA TABLA

Ko zaslišimo glasno klepetanje na hodnikih šole, največkrat pomislimo na nagajive učence in njihove lumparije. A temu ni vedno tako. Klepetanje je tokrat v lasti »brihtnih glav«, ki skušajo poiskati rešitve zastavljenih nalog.

V okviru interesne dejavnosti učiteljica Nevenka Mask prireja šolsko tekmovanje v reševanju »miselnih nalog za kodranje možganov«. Skozi šolsko leto se tako učenci pomerijo v reševanju skupno 30 nalog. Letos sta kar dva učenca rešila pravilno vse zastavljene naloge, in sicer Matija Leban (8. c) in Jan Malej (8. b). Na tretje mesto se je uvrstil Maj Parovel (8. b).

Zveni zanimivo, mar ne? Naslednje leto poskusi tudi ti!

MALDIVI

Otok v soncu – za nobeno drugo državo na svetu ta opis ni tako točen kot za otoško skupino Maldivi v Indijskem oceanu. Otoški raj sestavlja okoli 2000 otočkov, razdeljenih na 20 koralnih atolov. Otočje leži okoli 450 km juhozahodno od Indije in okoli 700 km jugozahodno od Šrilanke. Najjužnejši otok se nahaja le nekaj kilometrov severno od ekvatorja. Domačini naseljujejo 200 otokov, 87 pa je rezerviranih za turiste. Maldivi so namreč zaradi neskončnih belih plaž, kristalno čiste vode, azurno modrega neba, nenehnega sonca in zanimivega podvodnega življenja zelo priljubljena destinacija. Kljub cvetoči turistični industriji pa sodi otočje med najrevnejše države na svetu. Večina zaposlenih je tujcev, saj Maldivijci kot muslimani ne smejo točiti ali prodajati alkohola. A revščina ni najhujši problem Maldivov. Zaradi učinka tople grede in s tem povezanih sprememb v podnebjju jim grozi huda ekološka katastrofa. Če se bo segrevanje nadaljevalo, bo gladina vode zrasla in za vedno poplavlila maldivijske atole.

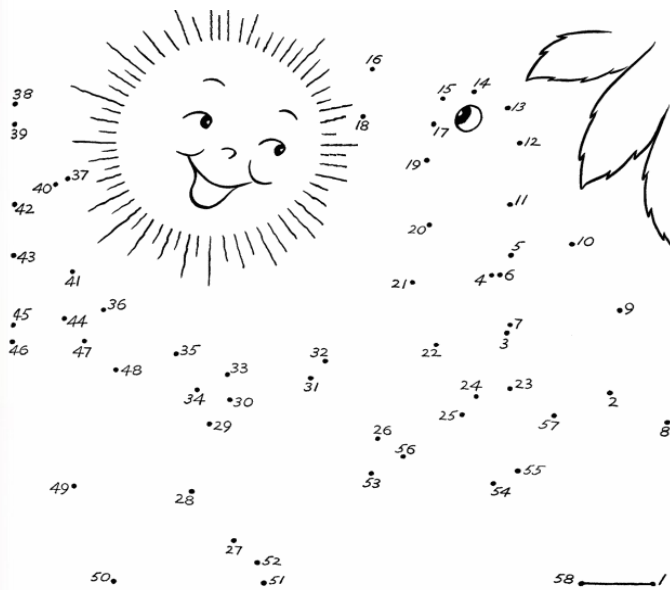
ZELENA MUŠNICA

Najbolj strupena goba na svetu je zelena mušnica. Že pet miligramov njenega strupa zadošča, da ubije odraslega človeka. Najti jo je po vseh gozdovih na severni polobli. Na videz je prav lepa goba, značilne oblike zelenkastorjavim klobukom. Če jo zaužijemo, sprva še ne čutimo nobenega učinka, ko pa jo pogoltnemo, začne strup delovati. Napade namreč ledvice in jetra, prvi simptomi pa so opazni šele po 6 do 12 urah. Brez ustreznega zdravljenja večina ljudi umre v manj kot desetih dneh. Strup verjetno ni obrambni mehanizem gobe, temveč napaka narave, saj je njegovo delovanje prepočasno.

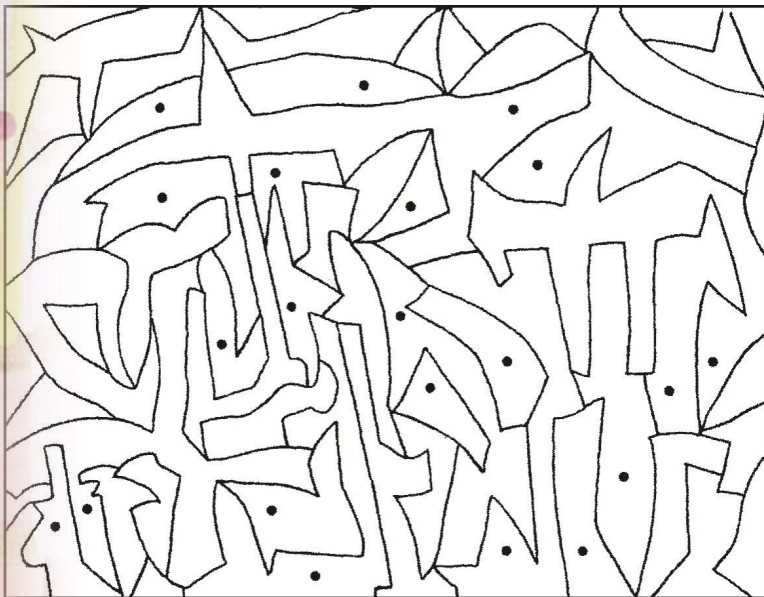

RAZVEDRILLO

Poveži števila, da dobiš risbo.

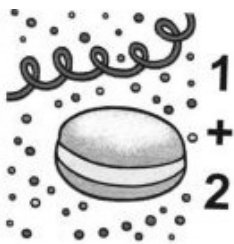
Pobarvaj polja s pikami in dobi/-a boš risbo.

Reši rebus.

š

1
+
2

KJ

Rešitev: _____

KALKULDOKU

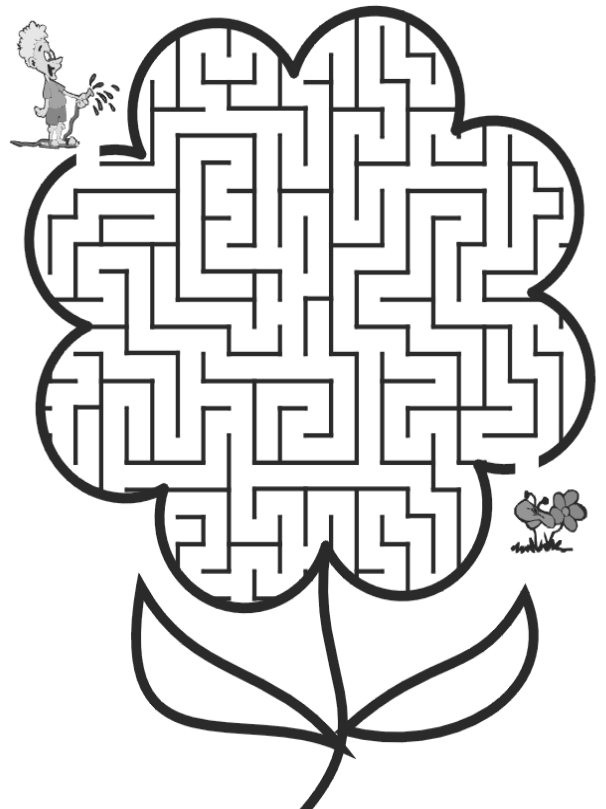
Namen igre je izpolniti kvadratno mrežo velikosti N x N s števili od 1 do N. Pri tem mora veljati, da vsaka vrstica vsebuje vsako število natančno enkrat, da vsak stolpec vsebuje vsako število natančno enkrat in da vsaka skupina krepko občrtanih polj vsebuje več števil in rezultat ter matematično operacijo. V skupini se lahko števila ponovijo. Matematična operacija z neznanimi števili mora dati znani rezultat.

Pozor! Kalkudoku je nerešljiv, a postane rešljiv tako, da eno od v kotu polja zapisanih rešitev operacije nadomestimo z njegovim prehodnikom ali naslednikom. Katero zapisano rešitev operacije moramo nadomestiti in s katerim številom jo nadomestimo?

(Matic Blagonič, 9. b)

5÷		12×	13+		10×
9+			25+		
				6×	
2-					13+
10+	7+		20×		
				5÷	

Pomagaj Mihcu zaliti cvetlico.

VICI

Ženska na sobnem kolesu v telovadnici je potrebovala malce spodbude.

Osební trener ji je dejal: »Zaprte oči in si predstavljajte, da kolesarite ob morju proti Izoli. Boste videli, da bo bolj zabavno.«

Ženska se je nasmehnila in kolesarila naprej. A po minuti se je že ustavila.

»Kaj pa je narobe?« je vprašal trener.

»Rdeča luč je na semaforju,« je odgovorila.

Ženska teče za avtobusom, maha in vpíje: »Ustavite, prosim. Za božjo voljo, ustavite, zamudila bom v službo!«

Potniki na avtobusu zakličejo vozniku, naj ustavi. On zaustavi in ženska skoči na avtobus.

Ko si oddahne, reče: »Kontrola kart!«

Nekdo zazvoni in Mujo pride do vrat.

Vpraša: »Kdo je?«

»Policija. Ali se lahko pogovorimo?«

»Koliko pa vas je?« vpraša Mujo.

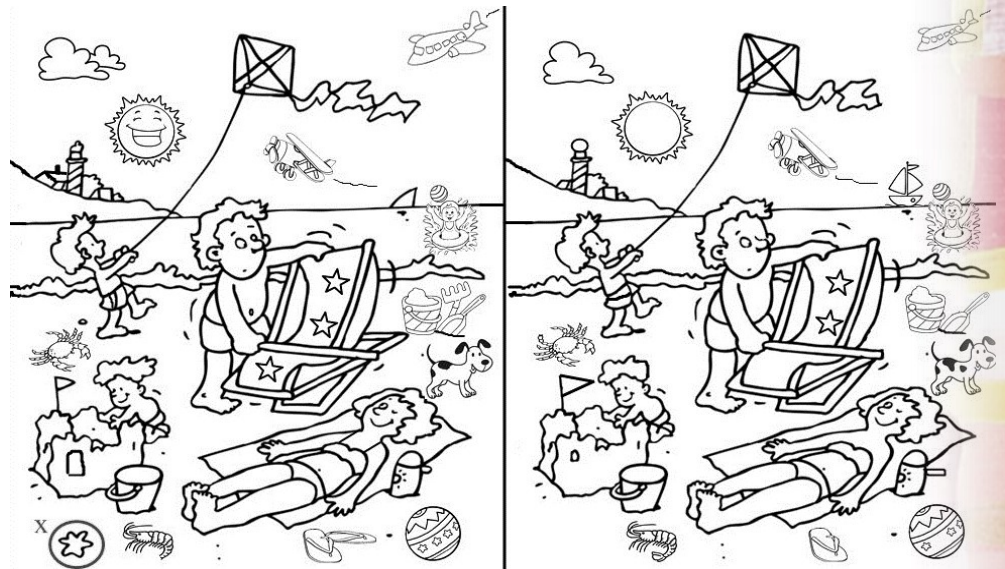
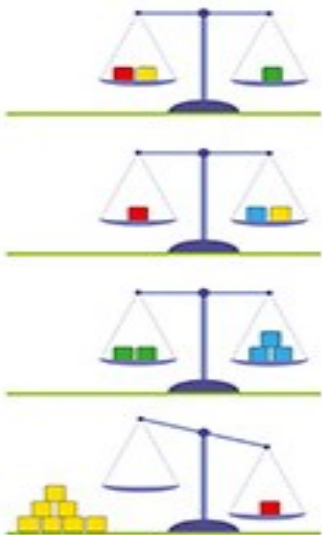
»Dva.«

»No, potem pa se lahko med seboj pogovarjata.«

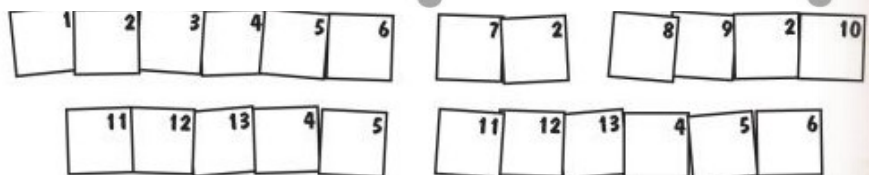
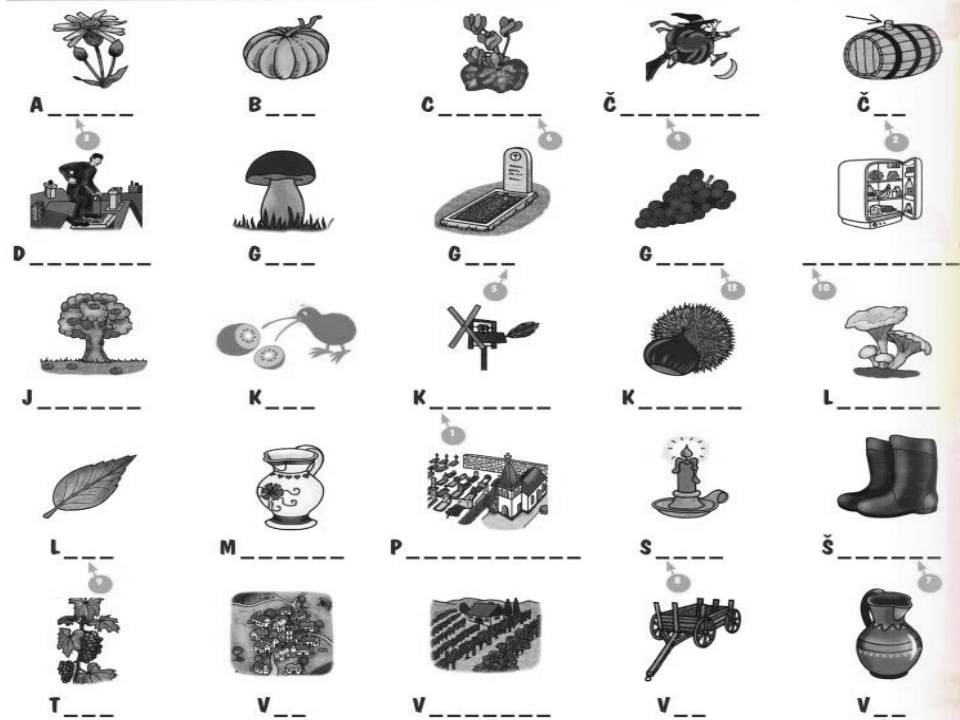
Čas pozdravi vse rane, zato te pri zdravniku tako dolgo pustijo čakati.

(Tadej Šenekar, 9. c)

Koliko rumenih uteži je potrebno dodati, da bo tehtnica uravnotežena?

Ugani, kaj predstavljajo risbice, in s pomočjo številke prenesi črke v spodnji lik, kjer boš dobil/-a pregovor. Ista številka pomeni isto črko.

**NAGRAJENKA IZ
2. ŠTEVILKE**

Sudoku
Zara Umer (6. d)

Čestitamo!

**NAGRADA ZA NAJBOLJ
NAVIHANO LITERARNO
NAVIHANKO**

PESEM »Jaz sem ocean«

Čestitamo in ti želimo še veliko
ustvarjalnih pesmi!

